

- б) перехресного вибору;
- в) множинного вибору;
- г) прийняття рішення без використання опори (самостійного пошуку).

Домінуючою формою контролю у програмі є самоконтроль, регламентований наявністю системи підрахунку балів за виконання завдань та ігровим елементом-перерахунку цих балів у грошовий внесок на «рахунок» користувача.

В основу створення комп'ютерної програми були покладені відомі дидактичні та методичні вимоги до автоматизованих навчальних курсів, серед яких — відповідність комп'ютерного курсу цілям, завданням та умовам навчання англійської мови на конкретному етапі і для певного контингенту.

Застосування комп'ютерної програми у навчанні професійного писемного спілкування англійською мовою відкриває нові перспективи для інтенсифікації навчального процесу в економічних ВНЗ. Однак при цьому слід зазначити, що комп'ютерна програма не є альтернативою посібника. Ізольоване від посібників використання описаної вище комп'ютерної програми не може повною мірою забезпечити реалізацію завдання розвитку навичок і вмінь професійного писемного мовлення. Цього можна досягти тільки при комплексному використанні комп'ютерної програми і посібника. Застосування програми розширює психолого-педагогічні можливості викладача при керуванні самостійною пізнавальною діяльністю студентів, задовольняючи вимоги до самостійної роботи, зумовлені сучасними вимогами до підготовки спеціалістів у вищій школі, які спрямовані на те, щоб студент був активним співучасником навчального процесу.

О. В. Капустіна, доц.,
кафедра іноземних мов факультету МЕіМ

КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Контроль — це визначення рівня володіння мовою, який досягається при вивченні мови за певний період.

Об'єктами контролю на заняттях є: а) знання та сформовані на їх основі мовленеві навички (мовна компетенція); б) уміння користуватись набутими знаннями та навичками в різних ситуаціях

спілкування (комунікативна компетенція; в) знання країни, мова якої вивчається, та національних особливостей мовленевої поведінки її носіїв (соціокультурна компетенція).

На заняттях по мові прийнято розрізняти наступні функції контролю:

Діагностична — визначає рівень володіння мовою згідно вимогам програми. **Навчальна** — сприяє повторенню та закріпленню матеріалу, що вивчався. **Управляюча** — забезпечує управління процесом оволодіння мовою. **Коригуюча** — виявляється при внесенні викладачем змін у процес вивчення мови на основі інформації, що отримана в процесі контролю. **Стимулююча** — створює позитивну мотивацію навчання. **Оцінююча** — дозволяє сформулювати думку про результати діяльності як того, хто навчається, так і того, хто навчає.

Розрізняють такі види контролю: попередній, поточний, проміжний та підсумковий. У сучасній практиці існують різні засоби контролю, які використовуються для перевірки рівні оволодіння навчальним матеріалом. Одним з таких способів є тести, які існують у 2-х формах: відкритій та закритій.

У методичній літературі та в практичній діяльності поширеними є 2 види тестів: нормативно-орієнтуючі (norm-referenced test) та критеріально-орієнтуючі (criterion-referenced test). В останні роки все більше та більше набувають популярності комунікативні тести. В іноземній методиці — це об'єднання 2-х видів тестів було реалізовано у відомому тесті TOEFL.

При складанні тестів використовуються різні типи тестових завдань:

1. Вибіркові — їх виконання пов'язано з вибором правильної відповіді з переліку запропонованих. Для отримання надійної контрольної інформації рекомендується використовувати не менше 5 прикладів у кожному завданні. Види вибіркових тестів: **перехресний вибір** (matching technique) — завдання складається з підбору пар з 2-х боків по тих чи тих ознакам; **альтернативний вибір** (true or false choice) — пропонується вибрати правильний варіант; **множинний вибір** (multiply choice) — необхідно вибрати правильну відповідь з 3-х чи більше варіантів; **впорядковані завдання** (rearrangement) — такі завдання використовуються для перевірки вміння скласти текст з окремих частин або речення з поданих слів.

2. Завдання з вільно побудованою відповіддю. Їх перевага у порівнянні з вибірковими тестовими завданнями полягає в тому, що ті, хто вивчають мову, не просто вибирають готовий варіант з запропонованих варіантів, але й самостійно формують відповідь.

3. Завершення (completion) — пропонується самостійно завершити речення відповідно до змісту.

4. Підстановка (substitution) — передбачається зміна форми слова або структури речення в цілому.

5. Трансформація (transformation) — пропонується побудувати речення згідно прикладу.

6. Внутрішньомовне перефразування — суть завдання полягає в передачі своїми словами зміст тексту. Відноситься до числа найбільш ефективних видів тестових завдань, оскільки при його виконанні перевіряється не лише розуміння змісту тесту, але й вміння передати його зміст.

7. Міжмовне перефразування (переклад) — передбачає вміння знайти еквівалентну форму для передачі змісту тексту, що виражається засобами мови, що вивчається.

А. В. Капуш, канд. філол. наук, доц.,
кафедра німецької мови

ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ У ФОРМУВАННІ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ-ЕКОНОМІСТІВ

Підвищення рівня навчання комунікації в ході викладання німецької мови для професійного спілкування може бути досягнуто лише при врахуванні соціокультурного чинника, який є передумовою створення соціокультурної компетенції майбутніх економістів. Носієм соціокультурної інформації є лексика, що зумовлено властивістю слова зберігати, накопичувати і передавати інформацію про історію та культуру народу. Тому лінгвокраїнознавчий аспект у роботі з лексикою має стати невід'ємною частиною процесу формування професійно орієнтованої міжкультурної комунікативної компетенції, яка є основною метою навчання іноземній мові у вищій школі, та враховуватися при створенні навчальних посібників нового покоління.

Лінгвокраїнознавчий підхід дозволяє краще зрозуміти додаткове смислове навантаження, історичні, політичні та культурні конотації лексичних одиниць. Необхідність посилення уваги до лінгвокраїнознавчого аспекту продиктована спостереженнями під час практичної роботи зі студентами. Як виявилось, студенти мало знають про події новітньої німецької історії, які змінили геополітичну та соціально-економічну ситуацію в Німеччині та Східній Європі, для бага-